

RUMUUS

... teollisesti tuotettuja aitoja michelinejä katulamppuja
tolppia logoja vaatteita neppisautoja lastenvaunuja
ilmapalloja puutarhakoristeita klooniautoja kopioyksilöitä,
standardoituja kipsivaloksia, satoja metrejä seinäelementtejä
suuria lasipintoja photoshopattuja myyttejä alumiiniprofiilia
automarkettien kattomeriä,

kukaan

ei ala piirtämään tussilla paitaan

ilmaistakseen luovuuttaan, se on

lapsellista, kypsytöntä, tyylitöntä,

oikea viesti, the right thing

suunnitellaan pc:llä ja painatetaan Saksassa

entä puutarhassa:

irti niistä tikuista! aita tekemässä?! se tehdään muovista

Guandongissa 18 tunnin vuoroissa ja uitetaan pihaasi

tämän onnen kaiken suo meille orjatyö, ja

öljy

me maistelimme

me naukkailimme,

me ryystimme sitä

1850-luvulla me menetimme järkkemme

ja hitsasimme kaasun pysyvästi pohjaan
isämme,
 isoisämme, isoisoisämme
 tottuivat loputtomaan, halpaan voimaan
se liikutti meitä
se antoi meille meikkejä
se antoi meille muovihelmiä,
 autonpenkkejä, halvat autokuskit
ikuiseen kasvuun

silloin me jo kaadoimme ämpäristä
päin pläsiä silmät päässä seisten

totuimme kaaokseen normaalina tilana
sotaan asiaankuuluvana
 juoppohullut toisiaan ja niitä
 juntti-inkkareita, ogoneita sun muita vastaan

3 prosenttia vuodessa me vain tarvitsemme lisää
2 prosenttia vähemmän me saamme
tämä laskutoimitus on meille liian vaikea
 pikeentyneet lävet kuivuvat ja me yritämme
 puristaa kivistä öljyä

öljyliuskeista
 tehdään kaasusta öljyä
 kasveista
 syvempää
 meren alta

jotain juotavaa
tapan

meidän janomme, juopon neuvokkuus
vastaan luonnon Lait
sitten

lapsemme opettelevat takaisin
maailmaan joka katosi kaksisataa vuotta sitten

aletaan nähdä

puisia katuvalotolppia

kävelyä

niitä hauskoja risuaitoja

villalapasia

sorateitä hevosia

puukolla vuoltuja pihakoristeita

kaalimaita kerrostalojen pihalla ja ehkä liikaa toivottu
vuohia ja kissoja ja talkkareille luudat hätistelyyn.

VANHA ATTIKALAINEN

Vanha attikalainen hoippuu esiin, oraakkelin lause suussa
roomalaisia nuolenkärkiä selässään

se on matkannut kiviset tiet, rovioiden savussa,
barokkiset puistot, kivihilipölyssä,
koko saastaisen edistyksen, se mainostaa
jotakin, mitäköhän, kaupparatsu
noin väsyneenä puolipukeissaan - mikä riepu!
ja aivan liian myöhään:

äärettömyys, lausumaton, selkeä
tuli nähdyksi ja kuvatuksi
murretuksi, silmänkäännöllä supistetuksi

loppumattomat laveat tasangot
tehtiin hulluuden magialla reservaateiksi
pieniksi keitaantäpliksi, voimilla joita jokainen käyttää
tahtomattaan, muuta enää osaamatta
murtuessaan hitaasti deduktion peilissä.

300 WATIN TUOKSAHDUS

I

Sanovat että me olemme omituisia
että me olemme synkkiä, pois tuo! Elämä on seikkailu!

Uudet hermekset uljaissa lippulaivoissaan
halkomassa avaruutta, paperialloilla
kertomassa miten he kaipaavat pois, lentäisivät

Marsiin, hämmästelemään elämää mutakuopissa;
excimerlaserilla ammutuin silmin
kohottelemaan kulmakarvoja kuin vain Anais Nin

Tongin lehden sivuja, raportteja siitä mikä meni vikaan
onnellisuuden tienviittoa,
alennuksia, Wrightin veljesten unia,
ja nämä sankarilliset matkailijat jäätyneissä puutarhoissaan
pyytämässä hulluja, nekrofilisia halujani?